

GUDRĪBAS GRĀMATAS • TREŠĀ BURTNĪCA

Sakrālā ģeometrija

Dzīvības zieds, Metatrona kubs un merkaba

Sakrālā ģeometrija

DZĪVĪBAS ZIEDS, METATRONA KUBS UN MERKABA

Katrai nodaļai — četras daļas

KO MĀCA MĀCĪBA

mācība godīgi un bez izlaidumiem

**VIENKĀRŠIEM
VĀRDIEM**

tas pats vienā vai divos teikumos

SVEŠVĀRDI

nodaļas jēdzieni un to skaidrojumi

KO SAKA ZINĀTNE

*kas ir matemātika, kas — tradīcija, kas
— jauns izgudrojums*

Šī grāmata neaizstāj ārsta padomu.

Gudrības grāmatas · MMXXVI

© 2026 SIA "Blusa Entertainment" (reģ. Nr. 40203726725) · Gudrības grāmatas. Visas tiesības aizsargātas. Šī grāmata un tajā iekļautās meditācijas zīmes ir autordarbs. Tās aizliegts kopēt, pavairot, izplatīt vai publicēt pilnībā vai daļām bez autora rakstiskas atļaujas. Pārkāpējiem iestājas Autortiesību likumā paredzētā atbildība. Atļaujas: contact@blusa.eu. Zīmes drīkst izdrukāt tikai personīgai lietošanai.

SATURS

<i>Priekšvārds</i>	4
I Kas ir sakrālā ģeometrija	5
II No apla līdz auglim	7
III Metatrona kubs	10
IV Pieci Platona ķermeņi	12
V Dzīvības zieds	14
VI Merkaba	16
VII Dzīvības koks un atbilstības	19
VIII Kā zīmēt pašam	22
IX Zīmes mājās un meditācijā	24
<i>Noslēgums</i>	26
<i>Meditācijas zīmes — piecas lapas</i>	27
<i>Svešvārdu vārdnīca</i>	33

PRIEKŠVĀRDS

Šī grāmata ir par formām, kas atkārtojas visur: sniegpārsnā un bišu šūnā, gliemežnīcā un galaktikā, gotiskā logā un ēģiptiešu tempļa sienā. Cilvēki tās ir zīmējuši, kopš pirmo reizi paņēmuši rokā cirkuli, un daudzās tradīcijās tām piešķirušī nozīmi, kas sniedzas pāri matemātikai: ka tās ir radīšanas rasējums, ka tajās "dzīvo" kārtība, ka, skatoties uz tām, cilvēks atceras kaut ko sen aizmirstu. Šo uzskatu sauc par sakrālo ģeometriju.

Es gribēju to izstāstīt latviski, vienkārši un godīgi. Tāpēc katrai nodaļai ir četras daļas: ko māca sakrālās ģeometrijas mācība, bez izlaidumiem; tas pats pavisam vienkāršiem vārdiem; svešvārdi, kas nodaļā parādījās; un — ko par to saka zinātne un vēsture: kas ir matemātika, kas ir sena tradīcija un kas ir divdesmitā gadsimta beigu izgudrojums, ko tirgo kā senu.

Grāmatas otrajā daļā ir piecas meditācijas zīmes — dzīvības zieds, dzīvības auglis ar Metatrona kubu, merkaba, pieci Platona ķermeņi un dzīvības koks —, zīmētas precīzi, ar cirkuli un aprēķinu, un izdrukājamas uz A5 lapas. Tās var likt pie sienas, uz galda acu augstumā vai izmantot meditācijai ar atvērtām acīm, par ko šajā sērijā ir atsevišķa burtnīca.

Un vēl viens vārds. Ģeometrija neārstē un neaizsargā istabu no "negatīvām enerģijām". Bet tā nomierina aci, māca uzmanību un ir viena no skaistākajām lietām, ko cilvēks var uzzīmēt ar divām rokām. Tas ir pietiekami daudz.

I. NODAĻA

KAS IR SAKRĀLĀ
ĢEOMETRIJA

KO MĀCA MĀCĪBA

Sakrālās ģeometrijas mācības pamatdoma ir sena un skan tā: visums ir uzbūvēts pēc vienkāršiem matemātiskiem rakstiem, un šie raksti ir vieni un tie paši lielajā un mazajā — "kā augšā, tā apakšā; kā iekšā, tā ārā". Haoss un nejaušība ir tikai virspuse; zem tās viss — planētu ceļi, augu lapas, ķermeņa proporcijas, pat domas un notikumi — seko simetrijai un kārtībai, ko var uzzīmēt ar cirkuli un lineālu.

Šīs formas, tā māca, cilvēkā modina dziļu atmiņu par dievišķo kārtību. Tāpēc mums patīk ziedi, koki un ainavas: daba ir pilnīgākā šī plāna izpausme, bet cilvēka celtajās lietās mēs no vienkāršības esam attālinājušies. Skatoties uz sakrālajām formām, ķermenis "uzsūc" to informāciju, un dzīve kļūst vienkāršāka un gaišāka. Mācība iesaka formas iepazīt, tās atpazīt dabā, apkārt sev tās izvietot un ar tām medītēt — tad dzīve rit vieglāk un ar mazākiem šķēršļiem.

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

Visur dabā atkārtojas vieni un tie paši raksti — apli, spirāles, sešstūri. Mācība saka: tie ir radīšanas rasējums, un, skatoties uz tiem, cilvēks atceras kārtību sevī.

SVEŠVĀRDI

Ģeometrija — matemātikas nozare par formām, izmēriem un to attiecībām; grieķu *ge* — zeme, *metron* — mērs.

Sakrāls — svēts, veltīts dievišķajam; pretstats profānajam, ikdienišķajam.

Mikrokosms, makrokosms — "mazā pasaule" (cilvēks, atoms) un "lielā pasaule" (visums); sakrālajā ģeometrijā abas seko vienam plānam.

Simetrija — īpašība, kad forma paliek tāda pati, to pagriežot, atspoguļojot vai pārbīdot; sniegpārslai ir sešu staru simetrija.

Raksts (pattern) — regulāri atkārtota forma vai kārtība.

Hermētisms — senās Ēģiptes un Grieķijas iedvesmota mistiska tradīcija, kam piedēvē teicienu "kā augšā, tā apakšā".

● KO SAKA ZINĀTNE

Raksti dabā ir īsti, un tos pēta nopietna zinātne. Bišu šūnas ir sešstūri, jo sešstūris ir vienīgais veids, kā bez spraugām noklāt plakni ar vismazāko vaska patēriņu. Sniegpārslai ir seši stari, jo ledus kristāla režģis ir sešstūrainis. Saulespuķes sēklas un priedes čiekura zvīņas kārtojas spirālēs pēc Fibonači skaitļiem, jo tā katrai jaunajai sēklai paliek visvairāk vietas. Gliemežnīca aug logaritmiskā spirālē, jo gliemezis aug, nemainot formu. Neviena no šiem rakstiem nav "ielikts" no ārpuses — tie rodas paši, jo tā ir visvienkāršākā atbilde uz fizikālu uzdevumu.

Tas, ko mācība sauc par "dievišķo plānu", zinātnē saucas par pašorganizāciju: vienkārši likumi, daudzkārt atkārtoti, dod sarežģītas un skaistas formas. Vai tā ir kārtība, ko kāds domājis, vai kārtība, kas rodas pati, — tas ir filozofijas, ne mērījumu jautājums. Bet viena mācības daļa ir pierādīta arī laboratorijā: cilvēka acij simetriskas un regulāras formas tiešām patīk vairāk, tās uztver ātrāk un tās nomierina. Skatīties uz skaistu rakstu ir labi. Tikai ne tāpēc, ka tas mūs "informē", bet tāpēc, ka mūsu smadzenes ir būvētas, lai rakstus meklētu.

II. NODAĻA

NO APLA LĪDZ AUGLIM

KO MĀCA MĀCĪBA

Viss sākas ar apli — vienu punktu un vienu attālumu. Uz apla līnijas noliek otru tāda paša izmēra apli, un vietā, kur abi pārklājas, rodas lēca — *vesica piscis*, "zivs pūslis", pirmā forma, kas dzimusi no divām. Trešo apli liek tur, kur pirmie divi krustojas, tad ceturto, piekto, sesto, septīto — un ap pirmo apli izveidojas seši citi, katrs cauri centram. Šo rakstu sauc par dzīvības sēklu: septiņi apli, septiņas radišanas dienas.

Ja turpina, pieliekot vēl vienu kārtu, iznāk deviņpadsmit apli — dzīvības zieds. Un ja no zieda paņem tikai trīspadsmit aplu centrus un ap katru uzzīmē apli, kas pieskaras kaimiņiem, bet nepārklājas, iznāk dzīvības auglis: trīspadsmit apli, kas, tā māca, ir zieda "auglis" — no tā izaug nākamā forma, Metatrona kubs. Aplis, sēkla, zieds, auglis: mācība saka, ka tā ir radišanas secība, kas atkārtojas visur — no šūnas dalīšanās līdz galaktikai.

VIENKĀRŠIEM VĀRDIEM

Ar cirkuli uzzīmē apli, tad aplus cauri tā malai: septiņi ir sēkla, deviņpadsmit — zieds, trīspadsmit centri — auglis. No augļa iznāk Metatrona kubs.

SVEŠVĀRDI

Vesica piscis — lēcas forma, kas rodas diviem vienādiem apliem pārklājoties tā, ka katrs iet caur otra centru; latīniski "zivs pūslis".

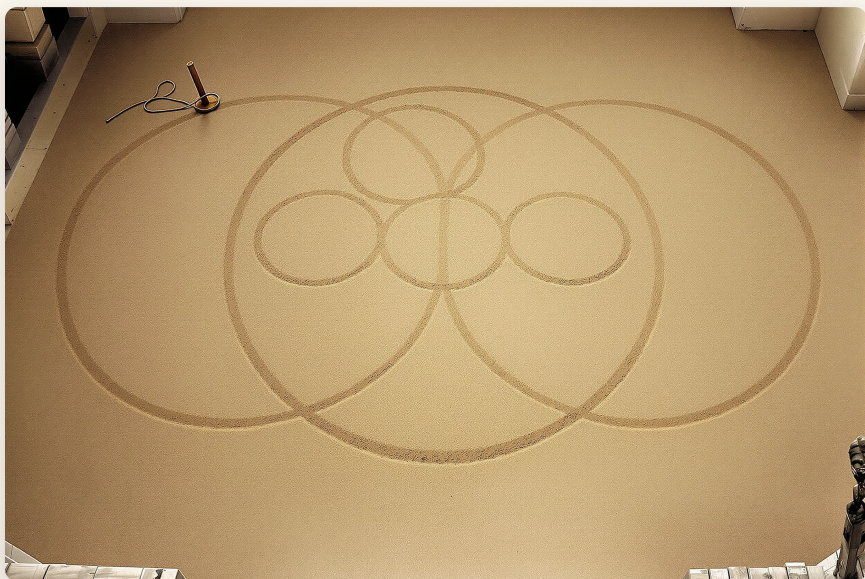
Dzīvības sēkla — septiņu aplu raksts: centrs un seši apkārt.

Dzīvības zieds — deviņpadsmit aplu raksts: sēkla ar vēl vienu kārtu.

Dzīvības auglis — trīspadsmit apli, kas pieskaras, bet nepārklājas: centrs, seši ap to un seši tālāk; slēpts dzīvības ziedā.

Sešstūra režģis — punktu izkārtojums, kurā katram punktam ir seši vienādi attāli kaimiņi; bišu šūnu un dzīvības zieda pamats.

Cirkulis — rīks aplū zīmēšanai; ar cirkuli un lineālu vien var uzzīmēt visas šīs grāmatas formas.

1. ZĪMĒJUMS

No apla līdz Metatrona kubam: aplis, sēkla, auglis, kubs.

KO SAKA ZINĀTNE

Šeit mācība un matemātika saka gandrīz to pašu, tikai ar citu intonāciju. Aplis, kas iet cauri kaimiņa centram, ir vienīgais veids, kā ar cirkuli sadalīt apli sešās vienādās daļās, — tāpēc šo rakstu ir zīmējuši visi, kam bijis cirkulis: asīriešu amatnieki uz sliekšņiem, romiešu mozaīku licēji, viduslaiku mūrnieki, Leonardo savās piezīmēs. Tas nav slepens simbols; tas ir pirmais, ko cirkulis "grib" uzzīmēt.